
KŁANIAJĄC SIĘ (1) *part praes act*

A pl m pers kłaniając się.

Sł stp: kłaniający się *s.v.* kłaniać się, *Cn, Linde brak.*

Pochylający ciało w modlitwie, modlący się; w funkcji rzeczownika: Y Dano mi trzcinę podobną prętowi/ mówiąc: Wstań a zmierz kościół Boży/ y ołtarz/ y kłaniając się [*adorantes*] wniem. *BudNT Apoc 11/1.*

Cf **KŁANIAĆ SIĘ**

RS